

то, и женското са представени посредством своите сенки; защо изконните привличане и отблъскване, любов и омраза са въведени чрез сенки? И въобще какво се случва между сенките и оригиналите тук?

Вече забелязахме, че стихотворението приема курс към фигуративен препис на конкретния наглед: наративно представената събитийност се оказва алегорически удвоена. Това е и начин наративът, безсмислено-самодостатъчен сам по себе си, да се проектира върху някакъв смислов хоризонт. В този план алегорията от една страна снабдява със смисъл, но от друга орязва онези различни смислови възможности, които иначе наративът небрежно, но неизбежно снемат в себе си.

И така, стихотворението разказва една история, но в същото време я чете алегорически. Алегорията обаче е подозирана в непълноценност, поради което се търси начин тя да се докара до символ-обобщение. Това означава да се убедят наративните основания на алегоричното, за да кристализира неговата смисловост в конституцията на символа. Колкото и да е важна за стихотворението (и за Яворовото творчество въобще) симулацията на достоверност посредством логическо и психологическо мотивиране¹⁵, толкова неизменно е и фигуративното повдигане на (квази-) биографичния наратив.¹⁶ Така че работата на сенките тук като да не възлиза на повече от това да осигурят символически препис на тромата феноменалност на свидетелския първоличен разказ. *Сенките в "Сенки,"* следва да постигнат сенчестото, мрачно послание. Сянката е тук, за да отърве от конкретиките на случилото се или въобразеното като такова. Сянката е тук, за да внесе символическите измерения на мъжко-женското и така да го изтръгне от лапите на баналната му всекидневна употребимост по предназначение. Сянката е тук, за да хвърли върху семплата случайност на едно воайорско вдъхновение мрачната сянка на символа и символизма.

Би могло да изглежда допълнително предимство това, че сенките са също сюжетно мотивирани, доколкото са даденото от вътре за външния наблюдател: *бялата завеса*, изографисана със *сенки*, *окъпани в поле от светлина*. Ала символическата им употреба става възможна при наратив, изпаднал навреме в забрава за сюжетното мотивиране на сенките. Затова квази-реалистичният, графичен, пантомимен или екзотично-театрален наратив на *тъмна*